

Organ Central del Partit Socialista Unificat
de Catalunya

(Nova època) N° 38

Barcelona:

1^a quinzena d'agost

Donatiu: 50 Cts.

! IMPEDIM L'EXECUCIÓ DELS NOUS CRIMS FRANQUISTES !

No fa gaires dies, el director general de Presons, "jerarca" Aylagas, amb el cinisme peculiar de la trepa falangista, manifestava que més de 2.200 sol·licituds individuals i col·lectives havien adreçat els nostres compatriotes empresonats "implorando" al Kaudillo llur indult i fent expressió de la "mas sincera e inquebrantable adhesión" al mateix, i "su deseo de poder ser útiles en la tarea de la reconstrucción nacional". I, afegia, que això havia estat possible tant pel fet de l'afiançament indiscutible del Règim amb el Referendum per la voluntat de la immensa majoria dels espanyols, que a l'esser conegit pels empresonats, llur actitud interna de rebellia ha desaparegut i de bona fe desitjan incorporar-se a la vida nacional, com pel tracte que reben en les nostres presons quin règim podem asssegurar sense hipèrbole és el millor del món".

? Quina, però, és la veritat d'aixals insultants manifestacions a les conviccions anti franquistes dels nostres compatriotes víctimes de la repressió franquista?

? Quina la realitat de llur existència en les llòbregues masmorres de Franco?

? Quin el seu esperit i ànim envers els seus botxins?

Transcrivim a continuació paràgrafs d'una lletra que amb data 20 de juny ens envia un lluitador republicà empresonat en el penal de Burgos. Lletra que ultra ésser el mentis més rotund a aquelles cíniques declaracions és el toc de rebatre perquè el poble es mobilitzi per a impedir si guin portats a la pràctica els designis criminals del franquisme de traslladar a la Guinea a un bon nombre dels nostres empresonats. Heus ací el que aquest fervent anti franquista ens diu: "De tots es sabut que la concentració de presos polítics en aquest Penal on estem amuntegats 1 un a 1 altre 1.500 combatents de la nostra República, homes ardits que en tot moment han fet oïr la seva veu en la granunió de plantes i lluites realitzades en les diferents ergastules del falangisme, demostrant que adhuc a les presons es pot lluitar, ha estat feta, amb tota premeditació a fi de que en el moment oportú, si el poble no ho impedeix, fer-nos desapareixer, ja que l'enemic sap el potencial revolucionari que existeix a l'interior d'aquests fatídics "Belsens" espanyols.

El primer pas per a assolir aquest objectiu i aillar-nos de tot contacte amb la nostra heroica classe obrera que yetlla, junt amb tots els patriotes per nosaltres, és l'ordre donada del nostre

NO HI HA, NI HI POT HAVER ALTRA SOLUCIÓ QUE LA REPÚBLICA RECOLZADA AMB PROFUND CONTINGUT DEMOCRÀTIC I PROGRESSIU.

LA CLASSE OBRERA AMB LLUR UNITAT I COMBAT ES LA FORÇA QUE MES POT CONTRIBUIR A ESCURSAR ELS PLAÇOS DE LA NOSTRA REDEMPCIÓ DEFINITIVA.

UNIR I UNIR; LLUITAR I LLUITAR HEUS ACÍ LA TÀCA FONAMENTAL DE TOT EL NOSTRE PARTIT.

LLUITEM I LLUITAREM PERQUE SABEM QUE AQUEST ES L'ÚNIC MITJA D'ASSOLIR EL TRIOMF DE LES NOSTRES ASPIRACIONS LEGITIMES.

LES VAGUES I ALTRES ACCIÓNS PARCIALS, ACLIVELLEN ELS REDUCTES DE LA PASSIVITAT, TRENCANT EL GLAC I TORNANT A LA

que lètics com estem, malaltis gairebé tots, els pocs que arribessim allí currien víctimes del clima i les febres.

Nosaltres estem tots disposats a resistir amb les unges i les dents si fos necessari, però cal que la nostra acció vagi agermanada amb la vostra. ! FEU SENTIR LA NOSTRA VEU ARREU !

El terror, com a tot el país,aci cada dia va en augment. El director i funcionaris provoquen constantment per tal de tenir el mes petit pretext per a dur a terme aquesta masacre. El pa ha minvat, gairebé és un rosegó d'una barreja quin origen es desconegut; faves planes de cucs és la nostra minestra. La tuberculosi i altres enfermetats produueixen estralls en els nostres rengles".

! Aquest és l'esperit i la moral anti franquista de tots els lluitadors extingint llur vida en les presons de Franco; a Burgos, San Miguel de los Reyes, Santoña, Chinchilla, El Dueso; en les presons provincials i altres llocs curulls de combatents republicans !

! Aquestes són les cruels i inhumanes condicions que imperen en aquests antics d'anihilament paulatina i refinat de milers de valents i inquebrantables lluitadors de les llibertats del nostre poble; i no el que pretend demostrar, amb les seves indignants manifestacions, el franquisme, per boca del seu esbirro el director general de Presons o el mal anomenat ministre de Justicia !.

Sense anar però més lluny, a la Model de Barcelona, sabem que les brutalitats, vexacions i provocacions per justificar apallissaments i aplicar càstigs com el de tancar en les celles humides i sense llum dels soterranis de la presó estan a l'ordre del dia. Del règim inhumà que s'infligeix, obstacles i dificultats per a que puguin ésser visitats per llurs parents, amics i conejuts, fins a l'extrem, que això provoca que el 19 de juny hi hagués una protesta energica per part de les dones, apallissant a una parella de la policia armada i a un oficial de presons en els patis d'espera de la Model.

Constantment hem insistit en la necessitat de lluitar contra aquest TERROR en que Franco i la Falange volen esbocinar els rengles dels nostres empresonats i ofegar el creixent descontent i hostilitat antifranquista.

Avui insistim amb més apressament en aquesta necessitat. Doncs sols la mobilització resolta i energica de tot el país pot fer que ni un sol combatent republicà sigui llençat a les inhospites terres de la GUINEA espanyola, i salvar la vida dels patriotes en perill de mort ANGEL CARRERO, FERRAN RIUS, JOAQUIM PUIGDEMUNT, SEBASTIÀ PIERA, PERE VALLVERDE, NUMEN, MESTRES, JOAN MASSANA, MANUEL GOMEZ, GABRIEL MARTI, LLUIS ITURRALDE i desenes d'altres els quals s'els vol precessar sota la mons-truosa i criminal llei de "REPRESSIO CONTRA EL BANDIDATGE I EL TERRO-RISME". Per a salvar les vides d'AGUSTI ZOROA estirat dirigent del Partit Comunista d'Espanya i SATUE dirigent ugetista detingut i bárbarament torturat pels gossos falangistes com a un dels principals organitzadors i animadors de la magnífica gesta dels treballadors d'Euzkadi.

Cridem a totes les forces republicanes i antifranquistes a que facin sentir la seva veu de protesta més vibrant als representants diplomàtics de les Nacions Unides. A que manifestin llur resolució de no permetre cap més assassinat de lluitadors republicans i a que cap patriota sigui deportat a la GUINEA. CRIDEM a la classe obrera, a tots els treballadors de la ciutat i el camp, a que, a l'envi de milers de lletres individuals i col·lectives de protesta als Consulats, Agències i corresponents periodístics estrangers sigui reforçat amb l'enorme força de llur mobilització activa desfermant una onada de VAGUES parciales arreu de Catalunya.

! Tots els Comitès CNT-UGT-PSUC deuen mobilitzar-se perque de tots els llocs de treball s'elevi la veu decidida dels obrers de donar fi al TERROR i als assassinats franquistes !

! LA VAGA ES L'ARMA CAPAÇ DE FER RETROCEDIR ALS NOSTRES ENEMICS EN LA PERSISTÈNCIA DE LLURS CRIMS ! ! PROU REPRESSIO ! ! PROU COMPLICES DE MORT ! ! FORA LA LLEI DE "REPRESSIO CONTRA EL BANDIDATGE I LA GUINEA FRANCO I ELS SEUS COMPLICES.

A la veu del nostre Partit, com en altres anys la classe obrera i tot el nostre poble en aquesta immemorial jornada històrica ha palest l'ull record patriòtic a la gesta unitària i combatent d'aquell dia, i dels que varen seguir i llur fe en els destins republicans i democràtics de la nostra Patria.

A les barriades populars i obreres és on aquest sentiment s'ha fet sentir més intensament malgrat l'allocació que el "jerarca" governador civil, Baeza i Alegria, va dirigir al poble, després de la farsa del Referèndum, en la qual va pretendre, equivocadament, demostrar que en el cinturó fabril de la ciutat era el lloc on l'animació i l'entusiasme havia estat més intens.

Ultra l'amplia distribució de la propaganda que, per aquesta data, va editar el nostre Partit, feta per les organitzacions i militants en els llocs de treball i pels carrers; les consignes i pasquins al·lusius a la REPUBLICA, a la UNITAT i la lluita obrera i antifranquista, contra el TERROR; ensenyes republicanes i catalanes es col·locaren en diferents indrets de la ciutat.

Per informacions sabem que la popular barriada de Santa Eulàlia, aparegué, el 19 al matí, plena de propaganda. Una gran bandera republicana amb les lletres del nostre Partit fou col·locada pels voltants de l'empresa "Pareto" onejant fins les 9 i mitja del matí. Els comentaris i alegrías que això desperta entre el veïnat foren grans. Al Hospitalet aparegueren dues essent-hi també fins a les 9 i mitja. Igualment la joia fou enorme. Altres dues senyeres també foren col·locades en la mateixa barrinada, originant els conseqüents comentaris d'admiració. Al carrer de Rogent hi foren posades cinc banderes. Una d'elles hi fou fins a les 10 del matí, hora en que la Guardia civil i els bombers la tragueren. Entre la Gran Via i Marina altres dues banderes i al Parc Guell també, quev varen ésser admirades per una gran part de ciutadans.

No podem, però, mostrar-nos satisfets de la mobilització aconseguida. Es podien i devien haver fet més actes, si una direcció unica i nacional sota un Consell de la Resistència, hagués canalitzat i presidit totes aquestes energies. Si hagués existit una mateixa unanimitat en l'acció i la lluita a desferrmar en aquesta data per part de tots els partits i organitzacions obreres i republicanes.

Insistim que cal acabar amb aquesta dispersió i constituir aquest organisme d'unitat que tants bons serveis prestaria a la causa del poble i l'accelerament de la sova alliberació. Es hora de bandejar posicions com les d'aquests dirigents, en certa fàbrica, de la C.N.T., que, a les proposicions dels nostres companys de fer una vibrant acció política, respongueren que tal cosa només podia ésser perjudicial per a l'empresa i de cap benefici pels treballadors. Que nosaltres sapiguem als únics que ha perjudicat i esfareix l'acció de la classe obrera i de tot el poble és a Franco i a la Falange. També, als que són aimants d'una solució que deixi les coses tal i com avui estan.

Convençuts fermament però, que els obstacles i dilacions que s'aixequen per a impedir una més sòlida unitat i una més resolta acció, seran per fi esbandits per la pròpia voluntat sobirana dels treballadors i de tots els democràtiques en aras del ràpid triomf damunt els nostres enemics i per a garantitzar l'establiment d'una sortida popular i progressiva.

! ORGANIZACIONS I MILITANTS DEL PARTIT : FERMS PEL CAMI I LA TASCA D'ENROBUSTIR ELS LLIGAMS I LA COMBATIVITAT DE LA CLASSE OBRERA I DE TOT EL POBLE ! ! ENFORTIM ELS RENGLES DEL NOSTRE PARTIT !

L'ORDRE "CONFIDENCIAL" DONADA PER FRANCO ALS SEUS ESBIRROS

"Teniendo en cuenta la intervención de representantes diplomáticos de países acreditados en España, con motivo de algunos juicios celebrados contra elementos detenidos por actividades contra la seguridad del Estado y el buen nombre de la Patria, se hace saber que en lo sucesivo las fuerzas encargadas de la represión de actos de sabotaje y terrorismo aplicaran con rigor el castigo que corresponde a todo detenido o convicto por actos de esa naturaleza. No habrá, pues, prisioneros fijos

bien lo que se dice: Que no habrá prisioneros - a menos que haya testigos sospechosos o se produzcan circunstancias que puedan dar lugar a una publicidad que aprovechen nuestros enemigos".

D'antovi, l'exercici de la "Llei de fugues" ha estat una de les armes predilectes que els esbirros franquistes han emprat per a anhilhar la vida de molts antifranquistes. Es una herència que recolliren i perfeccionaren dels seus avantpassats els fatídics Martínez Arido, Arlegui i altres botxins. Avui però, per virtut d'aquesta afrentosa ordre aquest exercici pren carta de naturalesa en l'activitat de tota la força repressiva del règim.

Però, repetim, sols l'acció unida i combativa de tot el poble pot fer que aquestes salvatges mesures trobin llur castig corresponent.

LA UNITAT EN EL COMBAT DE LA PAGESIA AMB LA CLASSE OBRERA, FACTOR DETERMINANT PEL TRIOMF DE LA REPUBLICA.

La pagesia saquejada i esclavitzada pel règim terrorista franquista sols podrà alliberar-se del joc que l'opprimeix i donar una solució justa i digna als múltiples problemes que te plantejats, amb el triomf de la REPUBLICA democràtica, producte de la voluntat popular, la política de la qual tingui com a base la defensa dels interessos de les masses populars i els nacionals del nostre poble. Per tant, la lluita contra el franquisme va lligada a la lluita per la REPUBLICA i la democràcia.

La classe obrera, com a força més avançada i progressiva figura amb honor a l'avanguarda de la lluita per la REPUBLICA democràtica, perquè sap que és la única forma que pot assolir les reivindicacions que li permeten viure una vida més digna i humana. D'aquí que la pagesia i la classe obrera per ésser les forces més interessades en assegurar el triomf de la democràcia siguin les més conseqüents combatives i formin el factor determinant en la lluita nacional contra el franquisme i, tota mena de maniobres encaminades a preparar una sortida reaccionària de l'actual situació.

Tenint en compte aqueixa realitat, hem d'acceptar la necessitat d'unir en l'acció a tant importants forces, de coordinar les lluites de la pagesia amb les de la classe obrera per a crear les condicions que ens permeten passar a la batalla definitiva contra el franquisme i la reacció. Les VAGUES cada dia més nombroses de la classe obrera per a les seves reivindicacions més immediates, deuen ésser secundades per les protestes dels pagesos contra les requises, per exigir el sofre, sulfat i a-dobs necessaris per assegurar la collita, per exigir la llibertat de venda dels productes del camp, per les manifestacions i protestes de l'insuficiència del racionament i la manca de pa; fer sentir la més enèrgica protesta per les tortures de que són víctimes els detinguts i que s'acabi amb els assassinats de patriotes, per l'amnistia dels presos polítics i el retorn dels exiliats i tota una sèrie d'accions i lluites per la defensa de llurs propis interessos i nacionals.

Es natural que per a fer més positiva la lluita en el camp i per que aqueixa prengui l'envergadura que requereix la situació, és necessari aglutinar els esforços dels pagesos en un potent "Front de la pagesia unida", capaç per la seva potència i amplitud de mobilitzar i portar al combat a les diferents capes pageses de Catalunya.

L'existència d'aqueixa unitat en la lluita de la pagesia, al costat de la classe obrera, permetria el ràpid desenvolupament de les lluites parcials al camp, a la ciutat, condicions indispensables per a passar a les grans accions de masses, prètudi de l'assalt definitiu contra el franquisme i assegurar el triomf de la REPUBLICA i la democràcia.